

РЕШЕНИЕ

№ 168

гр. Перник, 30 април 2015г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на седми април през две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №704 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М.Д.А.*** срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2013 г. с изх. №02-140-6500/866 от 12.08.2014 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд (ДФ) "Земеделие".

В жалбата са развити доводи, че обжалваният административен акт е издаден при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Претендира се отмяната на акта като незаконосъобразен. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Х.. Поддържа жалбата. Прави искане за присъждане на разноски, като представя списък.

Ответникът по жалбата, ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД "ЗЕМЕДЕЛИЕ", пред съда не изпраща представител. В писмени бележки, депозиран от името на административния орган не възразява по даване ход на делото в отсъствие на негов представител, както и не се противопоставя по приемане на изготвената по делото съдебна техническа експертиза, като правилно отразяваща фактическата обстановка във връзка с казуса и обективно изготвена. По същество пледира законосъобразност на издадения административен акт, с оглед на което моли оспорването да бъде отхвърлено като неоснователно и недоказано. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и заплатен депозит за вещо лице, като същевременно се възразява за прекомерност на разноските, заявени за процесуално представителство на жалбоподателя.

Жалбата е процесуално допустима - подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесния акт, като негов адресат и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Административен съд - Перник, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка, въз основа на която обосновава и своите правни изводи:

Жалбоподателят А., в качеството си на земеделски стопанин по смисъла на § 1, т. 23 от ДР на ЗПЗП във вр. с чл. 4, § 1, буква "а" от Регламент (ЕС) №1307/2013, е подал Заявление с УИН: 14/17/0613/36132 за кампания 2013 г. за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), както и за

Плащания за природни ограничения на земеделски стопани в планински район (НР1) с приложена към заявлението таблица на използваните парцели за 2013 г., всички находящи се в землището на с. Велиново, община Трън, област Перник, с обща площ 11,08 ха, заети с култура с код 311000 - (естествени ливади (за косене и/или за паша на животните). С оспореното уведомително писмо ответникът е намалил част от годната за подпомагане площ по СЕПП и НР1 с общо 0.95 ха, като съответно е намалил и полагащите се за подпомагане суми с размер общо 1 635,01 лв., от които по СЕПП с 724, 62 лв. и по НР1 с 919, 39 лв.

От правна страна:

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган-Изпълнителен директор на ДФ "Земеделие" в рамките на предоставените му правомощия. Общата селскостопанска политика на ЕС е уредена с регламенти на Европейския съвет и Европейската комисия, които се прилагат пряко на територията на държавите - членки. Наред с това регламентите възлагат на държавите - членки задължението да определят националните структури, които ще изпълняват предвидените функции и организационните връзки между тях, както и някои процедури, които трябва да бъдат синхронизирани с националната правна система на съответната държава. В българското законодателство обществените отношения, свързани с прилагането на схемите и мерките на Общата селскостопанска политика (ОСП) на ЕС, се уреждат със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). Той представлява рамков закон, с който се определят необходимите процедури и структури в Република България за прилагане на мерките и дейностите, включени в ОСП, тяхната компетентност и правомощия, както и организационните връзки между тях. Според чл. 11а от ЗПЗП органът, който приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика е Разплащателната агенция, чиито основни функции са регламентирани освен в закона, и в наредбите, издадени в изпълнение на законовата делегация на § 35 от ПЗР на ЗПЗП. Съгласно чл. 2б от закона, за страната се акредитира една Разплащателна агенция, която извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за рибарство, като в чл. 2а е предвидено, че министърът на земеделието и храните е компетентният орган за акредитация на Разплащателната агенция по смисъла на законодателството на ЕС. Следователно по смисъла на Регламентите, Разплащателната агенция е държавен орган, специално създаден да осъществява от българска страна целите и задачите на Общата селскостопанска политика чрез усвояване на всички финансови средства, договорени за подпомагане на българското земеделие и създаване на възможности за ползване на всички схеми, включени в ОСП. По същия начин тя е дефинирана и в § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, който гласи, че Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на ЕС. С

разпоредбата на чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП изпълнението на функциите на Разплащателна агенция от датата на издаване на акта за акредитация се възлага на ДФ "Земеделие", чийто структури и организация на работа като Разплащателна агенция, са подробно уредени в ЗПЗП и неговия Устройствен правилник. От изложеното е видно, че органът, оторизиран да прилага мерките и дейностите, включени в Общата селскостопанска политика, е ДФ "Земеделие", който като юридическо лице, наред с останалите си функции, на основание чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗПЗП изпълнява и функциите на Разплащателна агенция от датата на акта за акредитация, съгл. Заповед № РД-09-835/20.12.2007 г. на МЗП, обн. ДВ бр.2/2008 г. Една от тези функции е уредена с чл. 43, ал. 1 от ЗПЗП, според който Разплащателната агенция извършва директни плащания по подадените заявления за подпомагане по СЕПП и по схемата за национални доплащания (СНД), като в следващите алинеи са определени процедурата за това, както и основанията за отказ и намаляване на плащанията. Въз основа на изложеното се налага и изводът, че атакуваното уведомително писмо изхожда от компетентен орган. Подписано от е от изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", който единствен разполага с материална, териториална и времева компетентност да издаде такъв вид акт. Не се налице основания за отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакуваният акт е издаден в изискуемата се за валидност писмена форма и има необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. В него има изложени фактически основания, посочена е площта имотите, приети за недопустим за подпомагане, както и са налице данни от административната преписка, които по недвусмислен начин обективират волята на административния орган. При издаване на административния акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Изводът е, че не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

Схемите за подпомагане на земеделските производители в ЗПЗП са: Схеми за единно плащане на площ (СЕПП), при които плащането се финансира от Европейския фонд за гарантиране на земеделието и Схеми за национално доплащане (СНД), които се одобряват от Министерски съвет и се финансират от държавния бюджет. Допустими за подпомагане по СЕПП са следните земеделски площи: обработваема (орна) земя, постоянно затревени площи (пасища и ливади), земи заети с постоянни култури. Независимо от схемите и мерките, по които кандидатстват земеделските производители, производството по разглеждане на подадените заявления условно може да бъде разделено на следните етапи:

1-ви етап: Подаване на заявление за подпомагане на кандидата. Съгласно чл. 32, ал. 2 от ЗПЗП кандидатите за подпомагане получават от Общинските служби по "Земеделие" по местонахождение на земите формуляри на заявления за подпомагане, попълнени с наличните за тях данни. Когато подпомагането е свързано със земеделска земя, кандидатите получават като част от заявлението и графичен материал за местонахождението на ползваните от тях площи. Условията и редът за подаване на заявленията са детайлно регламентирани в наредба №5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № 5/27.02.2009 г. земеделските производители кандидатстват за подпомагане по различните мерки с подаване на едно общо заявление за подпомагане. Показателите и критериите за

необлагодетелстваните райони и териториалният им обхват са уредени в Наредба за определяне на критериите за необлагодетелстваните райони и териториалният им обхват (приета с ПМС № 30 от 15.02.2008 г.), като условията и редът за прилагане на тази мярка са разписани в Наредба №11 от 03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г.

Жалбоподателят е подал общо заявление за подпомагане 2013 г. с УИН 14/17/0613/36132, с което е заявил и декларирал за подпомагане: по СЕПП парцели с обща площ от 11.08 ха и по НР1- парцели с обща площ от 11.08 ха, идентифицирани съответно с номера на парцели от интегрираната информационна система (ИСАК) №№:

- 10478-85-1-1 с площ 0.44 ха;
- 10478-98-1-1 с площ 2.51 ха;
- 10478-117-1-1 с площ 0.11 ха;
- 10478-117-2-1 с площ 0.89 ха;
- 10478-159-1-1 с площ 0.41 ха;
- 10478-235-1-1 с площ 0.55 ха;
- 10478-259-1-1 с площ 1.01 ха;
- 10478-319-1-1 с площ 0.44 ха;
- 10478-378-1-1 с площ 0.28 ха;
- 10478-386-1-1 с площ 0.45 ха;
- 10478-389-1-1 с площ 0.12 ха;
- 10478-391-4-1 с площ 0.74 ха;
- 10478-391-5-1 с площ 0.35 ха;
- 10478-391-6-1 с площ 0.36 ха;
- 10478-394-1-1 с площ 1.21 ха;
- 10478-394-3-1 с площ 0.64 ха;
- 10478-394-2-1 с площ 0.57 ха;

Всяка от площите е означена на картен носител, подписан от кандидата и приложен към заявлението.

2-ри етап. Разглеждане на заявлението и извършване на проверки от Разплащателната агенция. Проверките могат да бъдат административни и на място. Подаденото заявление за подпомагане съгласно чл. 43, ал. 2 от ЗПЗП подлежи на административна проверка, посредством ИСАК, чрез съпоставяне на вписаните в заявлението данни с данните от системата за регистрация на кандидатите, заявленията за подпомагане и системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП). Обхватът на тази административна проверка включва: проверка за допустимост на кандидата, проверка за допустимост на земеделските площи, кръстосани проверки между данните по заявлението и отделните регистри и кръстосани проверки между данните в отделните заявления за наличие на едни и същи площи, декларирани от повече от един земеделски производител (в т. см. чл. 24, ал. 3 от Наредба №105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК). Проверката за допустимост на земеделските площи се извършва въз основа на данните, които се съдържат в СИЗП, поддържана от Министерството на земеделието и храните, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 от Наредба №105 от 22.08.2006 г..

Създаването, поддържането и обновяването на тази система, съгласно чл. 8 от Наредба №105 от 22.08.2006 г., включва създаване, поддържане и обновяване на цифрова ортофотокарта за територията на страната, дигитализиране на физическите блокове и на блоковете на земеделските стопанства и създаване и поддържане на регистър на ползваните земеделски земи. Съгласно чл. 28 от Наредба №105 от 22.08.2006 г. ДФ "Земеделие", Разплащателната агенция(РА) създава интегрирана информационна система, която обединява данните, от системата за регистрация на кандидатите и на заявленията за подпомагане и данните, които се съдържат в СИЗП и административният орган няма правомощия да променя, проверява или да отказва да ползва въведените в системата данни за земеделските парцели, които отразяват актуалното състояние на земеделските земи и съответно допустимостта на тяхното подпомагане.

В изпълнение на чл. 6 на Регламент (ЕО) №796/2004 на Комисията, е създаден специализиран слой "допустими за подпомагане площи", който представлява графична база от данните за площите, допустими за подпомагане за съответната кампания, изградена на база актуални ортофото- и сателитни карти на територията на страната. Тази електронна база данни е част от СИЗП и въз основа на нея се извършват административните проверки за допустимост на подпомагането на площите. Разграничаването на площите на земеделски и неземеделски, а в последствие и определянето им като допустими и недопустими за подпомагане, се извършва чрез създаването и ежегодното поддържане/актуализиране/ на СИЗП. Тази база данни се ползва за извършването на административни кръстосани проверки с оглед изплащането на директните плащания на площ за съответната година.

От събраните по делото доказателства по безспорен начин се доказва, че посочените в оспорвания акт площи са недопустими за подпомагане в декларирания им размер, тъй като същите са наддеклариарни, т. е. не се ползват/обработват в декларирания им от земеделския стопанин размер, така и не попадат в специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние“ за 2013 г. В тази връзка въз основа и на допуснатата, изслушана и приета по делото СТЕ, ценена в цялост като годно, относимо доказателство се приема, че жалбоподателят е заявил за подпомагане за кампания 2013 г. от директните плащания по СЕПП и НР1 общо седемнадесет парцела с обща площ от 11.08 ха, находящи се в землището на с. Велиново, община Трън, област Перник. Ответникът е извършил административни проверки на заявлението за подпомагане с цел да установи дали са изпълнени условията за допустимост на подпомагането както по СЕПП, така и по НР1, като е осъществил проверка на място чрез дистанционно проучване (л. 61-69 от делото). Извършена е и автоматична теренна проверка на въведените данни (л. 73 от делото). Въз основа на тези проверки по отношение на имоти с идентификатори на деклариран БЗС/парцел: 10478-**259**-1-1 с декларирана площ 1.01 ха; 10478-**386**-1-1 с декларирана площ 0.45 ха; 10478-**394**-1-1 с декларирана площ 1.21 ха; 10478-**394**-2-1 с декларирана площ 0,57 ха; 10478-**394**-3-1 с декларирана площ 0.64 ха е установено, че заявената от А. площ за посочените имоти, общо в размер на 3.88 ха, респективно площта на всички декларирани имоти общо в размер на 11,08 ха, е наддекларирана с общо 0.95 ха. Предвид това установяване площта от 0.95 ха административният орган е определил, като недопустима за подпомагане по СЕПП, като плащането е съответно намалено на основание чл. 43, ал. 3, т. 4 и 6 от ЗПЗП във вр. с чл. 16а, ал. 4 от Наредба

№105 от 22.08.2006 г., тъй като кандидатът е заявил площи, които не стопанисва, както и площи, които попадат извън специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние“ за 2013 г. Същите заключения по фактите, следствие горепосочените проверки и касателно същите имоти, административният орган е направил и при извършената проверка за допустимост на подпомагането на земеделските стопани по НР1. Установено е, че кандидатът е заявил по-големи площи в сравнение с реално ползваните от него, както и попадащи извън специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние“ за 2013 г, поради което плащането е съответно намалено на основание чл. 12, т. 1 от Наредба № 11 от 3.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. и във вр. с чл. 16а, ал. 4 от Наредба №105 от 22.08.2006 г.

Съдебно-техническата експертиза потвърждава, както общия размер на недопустимите за общо подпомагане площи по СЕПП и НР1 по отношение на визираните в административния акт имоти, така и относимостта на посочените основания за намаляване на плащането в обжалвания административен акт.

Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 4 и т. 6 от ЗПЗП Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по СЕПП, когато кандидатът е заявил площи, които не стопанисва или е заявил площи, които не отговарят на условията за допустимост за подпомагане. Съгласно чл. 12, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 3.04.2008 г. изплащането на финансовата помощ може да се намали или откаже, когато се установи, че земеделският стопанин: 1. е заявил по-големи площи в сравнение с реално ползваните от него.

Като се е позовал на относимите материално правни разпоредби органът е постановил и материално законосъобразен акт.

Предвид горното при извършената служебна проверка по чл. 168 от АПК във вр. чл. 146 от АПК съдът намира, че в уведомителното писмо изрично са посочени правните и фактически основания за постановения отказ, като същият е издаден след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за преценката на основанията за допустимост на подпомагането. Таблицата е неразделна част от уведомителното писмо и легендата към нея. Административният орган в хода на проведеното производство правилно е приложил материалния закон спрямо установените факти. Предвид това уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2013 г. с изх. №02-140-6500/866 от 12.08.2014г. на изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" в частта му, съдържаща намаляване на плащането по схемите и мерките за директни плащания за 2013 г. по СЕПП и по НР1, в посочения размер, за посочените площи, наддекларирани и невключени в специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние“ за 2013 г. и на посочените основания, е законосъобразен административен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора ще следва да се разгледа и искането на ответника за присъждане на разноски. Ответникът в съдебното производство се представлява от юрисконсулт и искането му за присъждане на разноски е своевременно направено. Същото се явява основателно и следва да бъде уважено. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК, когато съдът

отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. Жалбоподателят ще следва да бъде осъден да заплати на Държавен фонд "Земеделие" разноски в размер на 380 (триста и осемдесет) лв., от които за юрисконсултско възнаграждение 300 лева, определено съгласно чл. 8, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и за изготвената съдебно техническа експертиза в размер на 80 (осемдесет) лева, което е частта от депозита платена от ответника.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.Д.А.*** срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2013 г. с изх. №02-140-6500/866 от 12.08.2014 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие".

ОСЪЖДА М.Д.А., с ЕГН *****, да заплати на Държавен фонд "Земеделие" разноски по делото в размер на 380 лв. (триста и осемдесет лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:/п/